

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Problemata Evangelica Ut plurimum Emblematis
Coronata. Sive Quæstiones Curiosæ In singula Evangelia
Dominicarum Totius Anni**

Hartung, Philipp von

Egræ, 1689

Problema XLIV. Cur dæmon domum suam appellet, è qua jam eliminatus est? Dominica III. Qvadragesimæ. Revertar in domum Lucæ 11. v. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76102)

PROBLEMA XLIV.

Cur dæmon domum suam appellet, è qua
jam eliminatus est?

DOMINICA III. QVADRA- GESIMÆ.

Revertar in domum meam Lucæ II. v. 24.

S. I.
Genio dæ-
monis in
hodierno
Evange-
lio adum-
bratus.

Ingenium adversarii nostri vivaciter expressit Salvator hodierno in Evangelio dum & robur illius eximium & calliditatem exercitissimam & studium nocendi indefessum & impudentiam insolentem declaravit. Robur quidem cum vocavit *fortem armatum*, majores enim vires habet dæmon unicus quam omnes simul homines spectatâ solâ naturâ. *Non est super terram potestas quæ comparetur ei.* Job. c. 41. refunditque hanc potestatem in naturam propriam, *qui factus est ut nullum timeret*, potest eorum quilibet commovere elementa, immutare rerum formas, transferre homines, cum ipsūmet DEUM-Hominem transtulerit. Magis autem immutare potest imaginationem & phantasmata ciere, humores etiam alterare & per hōs modō ad iram & audaciam, modō ad pusillanimitatem, timorem, desperationem, jam ad amorem mox ad odium, jam ad gaudium mox ad luctum concitare. Calliditas ex circuitu elucet, quod naturalem hominis inclinationem exploret, aditus omnes rigetur, à minimis incipiat,

ut in gravissima inducat, cumque ipse pervertendo homini non sufficit, septem alios nequiores assumat. Indefessum nocendi studium verbis illis insinuatur: *ambulat per loca inaquosa querens requiem.* Requies dæmonis est hominis ruina. Loca inaquosa ex mente Hieronymi in c. 12. Matth. sunt gentes baptismi gratiâ destitutæ, de quarum certus exitio requiem malæ suæ voluntatis non habet, nisi & justos seducat, ideóque loca inaquosa, sive piorum animas, in quibus humor concupiscentiæ exiccatus est, petit: *loca ærentia* inquit D. Gregorius l. 33. moral. c. 3. *Ænquosa sunt corda justorum, quæ ab omni carnalis concupiscentiæ humore siccantur*, si hic requiem non inveniat, in ea regreditur corda, quæ aliquando sibi habuit obsequentia & devota: *Revertar in domum meam.* en ut nihil relinquat inausum, nullūque intermittat studium nocendi. Impudentiam colligimus quod domum mundatam ornatamque spurcissimus nebulo incolere præsumat, nullus enim locus tam sanctus est, cui se non inferat, ipsis etiam angelis beatissimis immiscetur, ut homini noceat, quod ex historia

Jobic. 2. v. 6. didicimus: *ô impudentiam ejus* (exclamat D. Gregorius Nazianzenus in cat:) *qui talia audeat, jam inde à principio in paradysum ille contra figmentum irrepserat, nuncque inter Angelos medius consistit.* & nunquid insolens hæc impudentia est, quod suam vocet domum quam semel incoluit, etsi turpiter inde ejectus sit? quo jure, quâ fronte, quo ore Domum suam appellat, quæ jam Domus DEi cœpit esse? causam præsumti hujus juris & pessimæ fidei usucapionem investigemus.

§. 2.
Causa prima cur Domum suam vocet, quia redeundi spem habet.

Quæ est ista tua impudentissime orci canis temeritas, rabies & immanitas, ut domum appelles tuam è qua pridem velut malæ possessoris fidei eliminatus & proscriptus es? num cœlum ideo tuum est, quia tuum olim fuit priusquam DEum, qui te genuit, derelinqueres, & obliuisceris Domini Creatoris tui? num gratia sanctificans ideo etiamnum est tua, quia tua fuit, cum in ea gratuito creareris? num Petrus, Paulus, Matthæus, Thomas aliique cœlorum indigites hodie tui sunt, quia tui aliquando fuere? aude in has domos regredi, aude incolatum exigere, aude jus vetus prætere; cur ergo domum mundatam ornatamque proprietati addicis tuæ, tuamque appellas: *revertar in domum meam?* respondentem ad hæc audio adversarium: non est domus mea, quæ mea amplius esse non potest, sicut cœlum, gratia, & visione beatificâ donati homuli, esse amplius non possunt; at meam voco, quam meam denuo fore confido. Nullius, quantumvis sanctissimus videatur, damnationem desperat ac negligit, quin imò quò sanctiorem quempiam videt, eò ad ruinam graviolem impellit. ideo in paradiso protoparentes originali justitiâ præditos aggressus

est, ideo post jejunia in deserto Christum tentare ausus est, ideo parturienti in cœlo mulieri insidias struere nisus est. Et verò experientia jam multâ didicit, de culmine sanctitatis velut apice turris proniorem esse vertiginem longèque lapsum graviolem. Ex collegio Apostolico Oeconomum Christi abstraxit, ex septem protodiaconis Nicolaum pervertit, ex centum viginti congregatis die Pentecostes, in quos illapsus est Spiritus Sanctus, quatuordecim ad lapsum impulit, ex familiarioribus Joannis discipulis septem, ex fidelioribus Pauli hæresiar-chas deformavit. Scit versipellis corruptionem optimi esse pessimam, & longè gravissimum, ut alibi docui, lapsum iustorum.

Jugulares
Con. 12. in
quadrag.
§. 1.

Dom. 24.
post Pen-
tec. in Fer-
gem. C.
vic. 3.

Quod si mundetur & ornetur, qui sædatus & denudatus ab illo fuit, si inquam convertatur ad vitam, quem ille prius perverterat ad damnationem, rabidissimè furit, æstuat, debacchatur & vociferatur: *revertar in domum meam.*

Immundum ab Energumeno spiritum Capharnai in Synagoga JESUS exigebat, at is cum adulatione nihil proficeret, nec humilitate factâ inclinaret animum Salvatoris: *venisti perdere nos? scio qui sis Sanctus DEi,* Marc. 1. v. 24. sed obmutescere & exire protinus juberetur, *discerpens eum spiritus immundus & exclamans voce magnâ exiit ab eo.* v. 26. mutavit mox versipellis spiritus blandimenta in furorem & qui blando sibilo Sanctum prædicabat, immani rugitu discerpens energumenum deserebat: *quid est,* quærit Magnus Gregorius homil. 12. in Ezechiel. *quod obsessum hominem anti-quus hostis, quem possessum non discerpserat, deserens discerpit, nisi quod plerumque dum de corde expellitur, acriores in eo tentationes generat,* quam

quàm prius excitaverat, dum hoc quietus possidebat. quietus erat dæmon, quamdiu seductus homo sub iugo ejusdem gemebat, at ubi per infinitam DEi clementiam de Redemtionem humana actum est, ingentes mox tumultus & tempestates concitavit, unde illi DEUS: *inimicitias ponam inter te & mulierem Gen. 3. v. 15. ubi inimicitie inquit D. Ambrosius, ibi nocendi studium, ubi nocendi studium, ibi promitur malitia.* nunquam dæmon majorem depromit malitiam, quam cum nequitiam ejus homo serio odit ac deserit, proscripto que dæmone è cordis sui habitaculo, DEum hospitem ac possessorem eligit ac diligit.

S. Ambrosius
I. de fuga
sæcul. c. 7.

S. 3.
Causa secunda, quia peccatum est poena peccati.

Novit præterea dæmon, peccatum esse poenam peccati, nisi feriâ eluatur poenitudine, quæ solet esse perrara; rarissimoque peccatum unitate contineri, quin multiplicetur & in eum excrescat numerum ac debitum, cujus insimulatus fuit debitor ille servus Matth. 18. Sperat proinde regressum postliminio in domum, è qua eliminatus fuit. Peccatum porro peccati poenam & finem alterius mali gradum esse futuri, Petrus primum negans, dein peierans, mox anathematizans suo nos docet damno: *gravius quidem ac gravius negat inquit D. Paschasius l. 12. in Matth. quia quanto profundius in negationem vadit, tanto etiam cum juramento amplius peccat. Similiter Judas: Judas si pecunia amorem coërcuisset, non venisset ad sacrilegium & non precipitaretur in laqueum, S. Chrysostomus serm. de Jud.*

Si Judæi filios suos & filias non immolassent dæmoniis nec Prophetas deinceps occidissent, si Prophetas non interemissent, nec Dominum gloriæ crucifixissent: à paricidio liberorum, ad prophetarum sanguinem per venerunt, S. Hierony-

mus in c. 57. Isai. Si Herodes Philippo fratri uxorem non abduxisset, nec caput Joanni Baptistæ sacrilegè abstulisset. *[vide diaboli artem, ut ad impietatem ex levioribus erratis extrahat. Primum fraterni cubilis perfossorem fecit, ut ex adulteri fossa ad Baptistæ cadem transilire faciat. Malum tempore alitum crescit in quamvis libertatem, S. Basilii Seleuc. orat. 18.]*

Invenietis asinam alligatam & pullum, dicebat Dominus Matth. 21. v. 2. cur asina non est absque pullo? quia una iniquitas plurimorum foecunda parens est vitiorum & foetus quàm plurimos parturit. De idololatriæ Hebræis prædicavit Stephanus Act. 7. v. 41. *Vitulum fecerunt in diebus & obtulerunt hostiam simulacro & letabantur in operibus manuum suarum. Convertit autem DEUS & tradidit eos servire militiæ cæli.* ex adoratione vituli ad adorandam militiam cæli permittente justo Numine, prolapsi sunt. En quantum exercitum scelerum unum secum adducat peccatum: *vide divinum Stephanum inquit D. Cyrillus Alexandrinus in c. 5. Amos, testimonium dixisse, eos fabricasse vitulum & ad colendam militiam cæli conversos esse.*

Decernit invictus David à facie Absalonis fugere, nè totus intereat: ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerusalem: *surgite, fugiamus, neque erit nobis effugium à facie Absalon.* 2. Reg. 15. v. 13. cur non potius munire urbem cogitat, adhibitaque belli sagacitate hostem profligare satagit? ergone omnis in fuga est salus? cur delicatum puerum tantopere formidat? respondet Josephus citat9: David metuens impietatem Absalonis deliberavit fugere. scivit enim ex præteritis sceleribus enorme secuturum crimen, cujus spectator & testis esse

nolebat. Noverunt Theodidacti, novit & ipse dæmon peccatum peccati poenam esse, ideoque hic de possessione quasi certus reverti in domum suam statuit.

§. 4.
Causa ter-
tia, quia
domus il-
la hypo-
criticos est
typus.

Revertar in domum meam. Cur suam vocet domum poenitentis animam, hypocrisi adscribit D. Bernardus, quod scilicet fictam non veram egerit poenitentiam, plurisque ornatum & munditiem exteriorem, quam interiorem cordis puritatem fecerit: *quid aliud est domus scopis mundata & ornata quam fictio execranda, si peccata superficietenus radas non intrinsecus eradices? certus esto, quoniam pullulabunt uberius; & cum nequioribus septem, qui ejectus fuerat, hostis malignus intrabit.* hæc Bernardus serm. 2. de Assumt. nulla aptior dæmoni habitatio, quam ubi vitium fervet in intimo, dominatur malitia, grassatur turpitudine, foris verò munda & composita omnia apparent. Gravissimum hoc malum est & reliquorum omnium origo: *quid huic dementia possit equari in malis inquit in hypocrisis* Simon Cassianus, *penitus non invenio.* Pictores, diaboli hypocritas idem appellat, *sicut enim pictores cum aliquam ex diversis coloribus volunt formare imaginem de interioribus non curant, quomodo stomachus, cor, pulmo, jecur locentur, aut quâ serie intestina cetera disponantur, sed duntaxat qualiter exteriora intuentium oculis aptiora reddantur.* at qui scrutatur corda & renes, ad eam hanc habet malitiam, ut præ ceteris flagitiis citius severiusque plectat, idcirco enim nuptialis conviva sine mora ejicitur *non solum quia peccator erat* (verba D. Ambrosii) *sed quia peccator cum esset, sanctitatis sibi meritum vendicabat;* ideo Judas esse ocyus jubetur; *quod facis fac citius.* non tantum quia fur & latro

Cassia. l.
10. c. 36.

erat, sed cum in cute nequam esset, pauperum fautorem se fingebat, & manum cum Jesu in paropsidem intingere ausus familiaritatis intimæ specimen simulabat, nec poenitentialis illa vox: *peccavi tradens sanguinem justum ad justitiæ divinæ aures penetravit, quia poenitentiam simulavit Judas potius quam egit.* ideo Saul protoregis poenitentia, quâ dixit: *peccavi quia prævaricatus sum sermonem Domini & verba tua, timens populum, & obediens vocatorum: sed nunc porta queso peccatum meum, & revertere mecum ut adorem Dominum* I. Reg. 15. v. 24. & 25. poenitentia, inquam, refractarij regis acceptata non fuit, sed audire à Samuele debuit: *porro triumphator in Israel non parcat & poenitudine non flectetur,* quasi omnem spem veniæ irritasset, quia hypocrifcos sceleri ultra aures immerfus & juxta nomen suum teste Delrio, adagio 197. *infernus talorum fuit;* ideo Pharaonis poenitentia inutilis fuit: *peccavi in dominum DEUM vestrum & in vos* Exod. 10. v. 17. quia ex putido corde processit; ideo poenitentia Antiochi mortem & poenas aternas non evasit, quia hypocrifcos fuit; ideo Poenitentia Caini cum lacrymis exaruit nec iniquitatem parricidalem delevit teste Paulo Hebr. 12. v. 17. quia lacrimæ erant crocodili & poenitentia hypocritæ. Omnes hi, Domus erant, poenitiæ scopis mundata, & elegantibus poenitendi formulis ornata, de quibus tamen jure non pessimo dicere pessimus poterat: *revertar in domum meam.* crudele malum hypocrifcos! quæ virtutibus virtutes impugnat expugnatque. de hac eleganter Chrysologus serm. 7. *hypocrifcos crudeli arte virtutes truncat mucrone virtutum; jejuni-um jejuni-um perimit, oratione oratio-*

1122

S. Hilarius
l. contra
Constant.
Aug.

nem evacuat, misericordiam miseratione prostermit. invehitur in ejusmodi virtutum tyrannum, etsi Augustum Constantium Magni Constantini degenerem filium D. Hilarius: *Christum confitetur ut neget virtutem, procurat ne pax sit, comprimit hereses, ne Christiani sint; Sacerdotes honorat, ne Episcopi sint; Ecclesie tecta struit ut fidem destruat; nulla gravior jactura quam sub religionis specie CHRISTUM opprimere.* Idololatriæ speciem hypocrisis refert, dum gloriam soli DEO debitam nomini suo deputat, orant enim hypocritæ, elemosynas faciunt, pœnitentiæ opera subeunt, non ut DEum honorent, sed seipfos extollant. Credamus Theophylacto in c. 18. Luc. v. 10. *cum quis non Deo sed sibi sua bona opera tribuit, quid est aliud quam DEI negatio?* Acutissimè Incarnata Sapientia hypocritas pupugit & idololatriæ insimulavit, dum eosdem perstrinxit, quòd in angulis platearum orarent: *amant in Synagogis & angulis platearum stantes orare* Matth. 6. v. 5. cur exprobrat angulos? ut idololatriam objiciat. cum enim idolomaniam exercerent judæi, in angulis platearum erigebant aras, ponebant idola, adolebant thura. ita de Achaz aliisque Regibus testatur Scriptura: *fecit sibi altaria in universis angulis Jerusalem.* paralip. 28. v. 24. idolorum ergo locum eligunt, qui suæ hypocrisis monumenta figunt. At vae his angulis! *nequam querit angulum.* Cum domum Jobi evertere diabolus vellet, angulos concussit: *ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus.* Job. 1. v. 19. ab angulis ruina incipit, quia ab hypocrisi totius ruina hominis provenit. audiatur Origenes in categ. græca: *ed verò quòd quatuor domus angulos ventus contigit, disce in angulis pla-*

tearum hypocritas ad orandum consistere. ubi ficta Deorum imago, ibi & ficta virtutum imago consistit, idèoque everfioni locus ille proximus est, *quia dies nebulae & turbinis, dies tubæ & clangoris super angulos excelsos* Soph. 1. v. 15. super hypocritas tubæ fatales insonant, judicia divina intonant, imminent supplicia. per angulos excelsos, inquit interpres Hieronymus, opera perversa & à recto deviantia intelliguntur, unde & à Salvatore arguuntur Pharisei, quòd adorent in angulis platearum: via enim recta & angusta tendens ad paradysum, arcta & angusta est; via autem fracta, habens angulos, & tortuosa, lata & spatiosa est, quæ ducit ad mortem. hæc Doctor maximus. ex quo collige proximam ad perditionem & omnium boni jacturam esse viam, hypocrisis, nihil proinde mirum, si per hanc viam facilè redeat in domum suam Sathanas: *revertar in domum meam.* Est conscientia hypocritæ sicut sepulchrum dealbatum, foris pulcrum, horrore intus foetidum, quidni in eo habitet author mortis & humani generis vespillo diabolus?

Demus tamen Domum illam, in quam reverti Sathan decernit, non esse tam enormi hypocrisis labe sordidatam, quemadmodum depinximus, nihilominus ut ex Bernardo supra dictum est, quia scopis duntaxat mundata fuit, perfecte mundata non fuit, scopæ enim majores sordes duntaxat avehunt, relinquunt minores, adeoque juxta Mellissui Doctoris phrasin rarsa tantum fuit domus illius iniquitas, non autem eradicata, nè unquam repulset. Facilis dæmoni regressus in eam est conscientiam, quæ graviora tantummodo detestatur scelerata, fovet minora. lavanda undequaque domus est non scopis solum-

§ 5.
Causa 4.
quia scopis superficiei fuit mundata.

lummodo verrenda, ut munda sit tota; volo dicere: non enormia duntaxat peccata sed levissima quæque omni conatu & vigilantia expurganda cavendaque sunt, si nolumus conscientiam nostram à dæmone domum suam appellari: *revertar in domum meam* certus enim dæmon est in peccata relapsurum maxima, quisquis non cavet minima.

Peccata
venialia
cavenda.

Figura 1.
Nubecula
Eliæ.

Post triennalem ad mandatum Eliæ siccitatem, visa tandem est minima nubecula de mari exurgens, quæ in ingentem mox tempestatem ac pluviam excrevit: *ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari.* 3. Reg. 18. v. 44. simul hoc Elias vidit, jungi mox equos currui regio Achab iussit & cōcito gressu avolare in regiam, nisi quis obrui vellet. vix ista fando Elias, cum cœli contenebrati sunt, & *nubes, & ventus, & facta est pluvia grandis* v. 45. ex nubecula vestigium humanum vix superante nubes existit grandis & gravida, ex nube tempestas, ex tempestate horroni ventus, post ventos imber maximus, & prope suppar Noëtico nimbus, ita ex leviculis defectibus, minimis noxis, minimi momenti erroribus, nō tempestivè occurratur, tempestas ingens oritur & strages & exitium. Nascuntur ex parvo fonte copiosa flumina, excitantur ex una scintilla magna sæpe incendia, ex tenui femine proceræ exurgunt arbores, ita ex peccato minimo maxima non raro flagitia ortum trahunt. Quod de peste dixit Galenus, de noxis venialibus dictum pariter intelligo: *parva quædam & prava ad corruptionem prompta mutatio efficitur, & homines cum respirationis periculum evitare nequeant, ipsum aërem velut venenum quoddam ad se per os attra-*

Galen. l. de
theriac. de
Pison.

hunt. parva sed prava es est, officiosum mendaciorum, curiosulus aspectus, effusior risus, & *quid est risus* (Chryostomum refero homil. 87. in Matth.) *aut quid unquam è risu mali sequitur? orta ex immoderato risu scurrilitas, à scurrilitate turpiloquium, à turpiloquio operatio turpis profecta est.* en quid parva sed prava aëris mutatio efficiat, qualem pestem invehat, quæ tanquam bellua inquit Galenus, totas depascens civitates male conficit. totam Sichimorum civitatem confecit Dinæ curiositas, totum pœne Israelis regnum infecit pestilens Davidis gloriola, totum Sionis gazophylacium exhaustit levicula Ezechiae ostentatio. En ut nubecula in nubem, halitus in perniciem, peccatillum in immano excresecat peccatum. A nubecula quasi vestigio hominis ad pedes Petri veniamus.

Figura 2.
Petri.

Pedes suos ablui detrectabat Petrus, cui Dominus: *si non laverote, non habebis partem mecum* Joan. 13. cur tam severè Petrum increpat, quem paulò ante lotum & mundum esse pronuntiàrat? munditiam pedum sive puritatem affectuum à venialibus sordibus necessariam esse docuit, nè in gravia offendamus: *veniales igitur culpas monet Bernardus, nemo condemnat aut parvipendat, impossibile enim est cum eis salvari; non leve est vulnus, quod tanto indiget curatore, nec exiguum malum, quod tantum impedit bonum.* Minuta peccata, si negligantur, occidunt; minuta sunt guttæ, quæ flumina implent, ait S. Augustinus tr. 12. in Joannem.

Qui correptionem non admittit, post ternam correptionem, publicani & Ethnici instar habendum Salvator monuit: *sit tibi sicut Ethnicus*

cus & publicanus Matth. 18. v. 17. putat Origenes homil. 6. in Matth. de correptione venialium noxarum egisse Christum, qui in peccato levi correptus ter non se emendat, nos quidem sic eum debemus habere quasi publicanum & ethnicum. ex venialibus enim ad mortalia prolabetur, per mortalia verò Ethnicis æquiparabitur: sine dubio idololatriam admittit quicumque delinquit, Tertullianus l. de idololat. c. 1. Ex levi peccato ad idolomaniam Hebræus populus deflexit: sedit populus manducare & bibere & surrexerunt ludere Exod. 32. v. 6. in quæ verba divinè scriptit Gregorius: esus potusque ad lusum impulit, lusum ad idololatriam traxit; unde sic infert monetque: prius per levia delicta desectimus, ut usu cuncta levigante, nequaquam post committere graviora timeamus. cumque mens subigere delectationem carnis renuit, plerumque & ad perfidia voraginem ruit.

Figura 3.
Populus
Iudens;

S. Gregor.
l. 10. mo-
ral. c. 14.

Figura 4.
Salomon.

Salomon in exemplo est, cujus turpissimum post tot Dei beneficia, post tot sapientiæ suæ data specimina, post tot exercita religionis opera in idololatriam prolapsus Josephus delicto leviori adscribit, quòd æreos boves ad sustinendum mare in templum induxerit: Salomon ætate provectior cultum DEi sui neglexit, & mulierum exterarum ritibus affvevit; quamvis jam antea quoque à præscripto legum discefferat, quando æreas boum effigies basi maris addiderat. Hæc Josephus l. 8. c. 7. non poterat hic error Salomonis plusquam venialis esse, ex quo tamen ad summum Apostasiæ malum est prolapsus, caveat minima qui pavet maxima.

Figura 5.

Jota unum aut apicem legis non prætereundum insinuat JESUS cum ait Matth. 5. v. 8. jota unum aut

Problemata P. Philippi Hartung.

nnus apex non præteribit à lege donec omnia fiant. quibus verbis ostendit (verba sunt S. Augustini l. 1. de ferm. Domini) in lege ad effectum minima quæque produci. Minima legis observanda sunt, minima transgressio cavenda, quamvis enim parvum censeatur mandatum, non tamen parvus est, qui mandat, cujus majestatem contemnit, qui imperata negligit. ita D. Hieronymus in Regula Monach, titulo de obedient. Non leve est DEUM in exiguo contemnere, qui non tantum ad qualitatem peccati respicit, quantum ad personæ contemtum: propter quod non solum homini intuendum est, quale sit quod jubetur, sed etiam quantus sit ille, qui jubet.

Jusserat Moysen DEUS cum gregibus & impedimentis omnibus Ægypto excedere, ideòque audacter Pharaonem Moyses interpellat: cuncti greges pergant nobiscum, non remanebit ex eis ungula Ex. 10. v. 26. nec ungula in Ægypto relinquitur, ut ad ungvem & apicem præceptum Domini impleatur. Eleganter Cyrillus l. 1. de adorat. oportet, ut qui in veram se libertatem asserere volunt, studeant à malis abscedere & semitam ingredi, quæ ad virtutes ducit, nullasque omnino aut animæ aut mentis reliquias dimittere, per quas iterum sub diaboli dominatum redigamur. Non fuisset redacta denuo sub diaboli dominatum domus hodierna de qua ipse dicit: revertar in domum meam, si non solum scopis purgata sed pannis madidis eluta, non fordibus modo gravioribus sed pulvisculis etiam levissimis caruisset, ubi enim pulvisculum aut peccatillum dæmon neglectum observat, ibi certam sibi mansionem spondet & de regressu gloriatur: revertar in domum meam.

Figura 6.

Denique quòd Domum suam

Mm

vo-

§. 6.

quia Do-
mus illa
non habu-
it custodi-
am Angeli-
cam.

vocare præsumat, è qua exulare jus-
sus est, causam non ultimam fuisse
censeo, quòd forti armato carverit,
à quo atrium custodiretur, & vis do-
lùsque dæmonis arceretur. Infi-
nuat hanc causam Christus inqui-
ens: *cùm fortis armatus custodit a-
trium suum, in pace sunt ea, quæ pos-
sident* Luc. II. v. 21. si ergo fortem ar-
matum Domus illa habuisset, in pa-
ce permansisset & turbulento Sa-
thanae nequaquam in diversorium
cessisset. & quis ille fortis, imò for-
tior totò dæmonum exercitu arma-
tus? D. Michaelis ceterorùmque
Tutelarium Angelorum præsens
custodia & vigil præsentia, quâ de-
stituti facilè fraudibus dæmonum
circumveniuntur, occupantur,
damnantur. Sunt quidem beatif-
simi Angeli dies noctesque parati in
nostram stare custodiam ac salutem,
sed nos eosdem amandamus & abi-
gimus, sicut fumo apes, sordibus co-
lumbæ, ignibus leones abiguntur,
cogimusque repetere triste illud:
Curavimus Babylonem &c.

Invocemus proinde devotissi-
mis precibus Tutelarem nostrum
Angelum, & assumtis septem illis
invictissimis spiritibus, qui sunt an-
te thronum DEi, stet pro inviolata

domo cordis nostri omnesque ad-
versarias quàm longissimè arceat
potestates. Invocat Angelus An-
gelum in suppetias, ut videre est Da-
nielis. 10. v. 13. invocat dæmon dæ-
monem in hominis exitium, cur
non & homo contra dæmones in-
vocet fortes cœlestium exercituum
armatos, ut in pace sint omnia, quæ
possidet, nec hiscere unquam ausit
adversarius & repetere solenne il-
lud suum *revertar*.

Sed jam tempus monet, ut re-
vertatur unusquisque domum su-
am in pace, cui ego pro itineris so-
latio emblemata offero, in quo tem-
plum nomine SS. Trinitatis insigni-
tum exprimitur, ante templi fores
stat excubitor Archangelus Micha-
el, qui septicipitem hydram, & sex
alii principes spiritus, qui totidem
dracones à Domo DEi, hoc est, ani-
ma nostra (templum enim Dei estis
vos) feliciter abigant & propel-
lant cum felici epiphonemate, quod
victor Michael draconi oggerit:

*Cuia domus? non est hec tua,
nostra manet.*

PRO-